

ikke undtaget, uanset om det måtte være bestemt til engangsbrug.

Til § 11.

§§ 11 og 12 indeholder bestemmelser om, hvorledes fortrydelsesretten gøres gældende ved postordresalg, og om aftalens afvikling i øvrigt. Som anført i bemærkningerne til stk. 1 bør det pålægges køberen at sørge for varens tilbagesendelse til sælgeren, når intet andet er aftalt. Det kan imidlertid tænkes, at postordrefirmaet har påtaget sig at afhente varen hos køberen, såfremt denne gør brug af fortrydelsesretten. § 12 regulerer de sidstnævnte tilfælde, medens § 11 regulerer alle andre tilfælde.

Til stk. 1.

I overensstemmelse med den gældende praksis vedrørende køb på prøve foreslås det i stk. 1, at det påhviler køberen at træffe de fornødne foranstaltninger til varens tilbagetransport, såfremt han ønsker at bruge fortrydelsesretten. Dette er også lagt til grund i det finske forslag. En regel gående ud på, at køberen på samme måde som ved aftaler indgået uden for fast forretningssted blot skulle give sælgeren underretning og herefter stille varen til disposition for sælgeren på sin bopæl, ville kunne føre til misbrug og ville pålægge postordreforretningerne en betydelig byrde, som næppe kan anses for nødvendig til beskyttelse af forbrugernes interesser.

Det foreslås, at fristen for udøvelse af fortrydelsesretten ligesom ved aftaler indgået uden for fast forretningssted skal være en uge. Dette har man foretrukket frem for en frist på 10 dage som foreslået af Forbrugerkommissionen, jfr. bemærkningerne til § 6. Når henses til baggrunden for forslaget om fortrydelsesret ved postordresalg er det klart, at fristen ikke bør regnes fra aftalens indgåelse (køberens bestilling), men fra den dag, hvor køberen har fået varen i hænde. Senest ugedagen efter denne dag skal køberen have tilbagesendt eller, såfremt han selv bringer varen tilbage, tilbagegivet denne til sælgeren. Anvendes forsendelse, er det imidlertid tilstrækkeligt, at køberen inden fristens udløb har overgivet varen til en fragtfører, som har påtaget sig forsendelsen til sælgeren, smlg. § 6, stk. 3. Ved „fragtfører“ skal i overensstemmelse med købelovens § 10 forstås en selvstændig, dvs. af køberen uafhængig, transportvirksomhed, således at eksempelvis aflevering inden fristens udløb til post- eller jernbanebefordring eller til en fragtmænd er tilstrækkelig. Det er en betingelse, at selve varen er afsendt inden fristens udløb, og det er således ikke tilstrækkeligt, at køberen inden dette tidspunkt har

givet sælgeren meddelelse om, at han ønsker at gøre brug af fortrydelsesretten, medmindre sælgeren i forbindelse hermed erklærer at være indforstået med en senere tilbagesendelse eller tilbagegivelse.

Den underretning om fortrydelsesretten, som sælgeren skal afgive i henhold til § 13, skal indeholde oplysning om, til hvilken adresse varen i givet fald skal tilbagesendes.

Fortrydelsesfristen løber fra den dag, hvor køberen har fået varen „i hænde“. Er varen fremsendt med post, og afleveres den til køberen på dennes bopæl, løber fristen fra dagen for afleveringen. Er køberen ikke hjemme ved udbringelsen, således at forsendelsen henlægges på posthuset til afhentning, løber fristen først fra den dag, hvor køberen indløser forsendelsen på posthuset, jfr. bemærkningerne til § 6, stk. 2.

Fortrydelsesretten ved postordresalg er i første række begrundet i, at køberen bør have lejlighed til at besigtige varen. Køberen bør imidlertid også have adgang til at træde tilbage fra aftalen allerede inden eller ved modtagelsen af varen, f. eks. fordi han mener alligevel ikke at have råd, eller fordi han efter bestillingen er blevet bekendt med ufordelagtige oplysninger om postordrefirmaet. I sådanne tilfælde kan køberen efter 3. pkt. gøre sin fortrydelsesret gældende ved blot at undlade at modtage eller indløse sælgerens forsendelse. Vedrørende baggrunden for denne regel henvises til bemærkningerne til den tilsvarende bestemmelse i § 6, stk. 4. Såfremt sælgeren i tilfælde, hvor køberen benytter sig af sin ret til at undlade at modtage eller indløse forsendelsen, må afholde omkostninger ved tilbagetransporten, som i medfør af stk. 4 påhviler køberen, kan sælgeren kræve disse omkostninger refunderet af køberen.

Køberen kan også inden modtagelsen af varen fortryde ved at give sælgeren underretning herom. Sker dette, inden sælgeren har afsendt varen, kan køberen undgå at blive afkrævet eventuelle omkostninger ved tilbagetransporten.

Til stk. 2.

Ligesom ved aftaler indgået uden for fast forretningssted er fortrydelsesretten betinget af, at varen tilbagegives i væsentlig samme stand og mængde, hvori den var, da køberen fik den i hænde. Vedrørende dette krav kan derfor henvises til bemærkningerne til § 8, stk. 1. Det kan særligt fremhæves, at sælgeren i almindelighed ikke vil kunne afvise tilbagetrædelsen med den begrundelse, at varen ikke er tilbagesendt i den originale emballage.

Det er efter 1. pkt. en betingelse, at varen overgi-